

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/12/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711214882
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5711214882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľov v rade 1/ I. S., nar. XX. X. XXXX, bytom v W., Z. XXX/XX, v rade 2/ Q. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako navrhovateľ v rade 1/, obaja zastúpení Mgr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v O., S. X proti odporkyni U. S., nar. X. X. XXXX, bytom v W., Z. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Salínim, advokátom so sídlom v Q., M.R. B. X, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č.k. 9C/219/2011-96 zo dňa 25. 10. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** nahradiť navrhovateľom trovy odvolacieho konania v sume 67,88 eur a zaplatiť ich na účet Mgr. Petra Belicu, advokáta v O., do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Martine uložil odporkyni povinnosť vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX pre k.ú. W., obec W., a to parcelu č. C1553/18 o výmere 537 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcelu č. C1553/24 o výmere 174 m² a parcelu č. C1553/18 - rodinný dom číslo súpisné XXX, do pätnástich dní po zabezpečení náhradného bytu.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého mal preukázané, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, ktoré užívala i odporkyňa ako manželka navrhovateľa v rade 1/. Po rozvoze manželstva jej právo zaniklo, a preto súd návrhu navrhovateľov, pokiaľ išlo o vypratanie nehnuteľnosti, vyhovel.

Pri rozhodovaní o bytovej náhrade súd vychádzal z ust. § 713 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 853 OZ, keď konštatoval, že odporkyni prislúcha bytová náhrada vo forme náhradného bytu. Pokiaľ i odporkyňa nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti na základe osvedčenia o dedičstve po nebohom X. K. k rodinnému domu číslo súpisné 6, nachádzajúcemu sa v katastrálnom území S., táto nehnuteľnosť je zaťažená vecným bremenom, keď pozostalá manželka poručiteľa a dcéry poručiteľa majú v predmetnej nehnuteľnosti právo doživotného užívania tejto nehnuteľnosti.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu toho ktorého účastníka v konaní.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a návrh

navrhovateľov v celom rozsahu zamietnuť dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Je toho názoru, a to aj pri použití ust. § 853 Občianskeho zákonníka, že medzi ňou a navrhovateľom v rade 1/ vznikol v súvislosti s užívaním bytu nájomný vzťah už za trvania manželstva, ale určite aj po rozvode manželstva. Tento nájomný vzťah vznikol aj medzi ňou a navrhovateľkou v rade 2/. Právny zástupca oboch navrhovateľov sa snažil presvedčiť súd, že medzi nimi a odporkyňou nevznikol nájomný vzťah v súvislosti s užívaním bytu v rodinnom dome navrhovateľov v W. a v tomto zmysle sa snažil korigovať aj pôvodné výpovede a vyjadrenie navrhovateľov. Navrhovateľ v rade 1/ a odporkyňa s dcérou po uzavretí manželstva bývali viac ako jeden rok u rodičov odporkyne v rodinnom dome číslo súpisné 6 v S. v obci V. a približne po jeden a pol roku došlo k dohode medzi navrhovateľom v rade 1/ a navrhovateľkou v rade 2/ s tým, aby sa presťahovali do rodinného domu v W., ktorý bol v tom čase, aj v súčasnosti, v spoluvlastníctve navrhovateľov. Priestory v podkroví rodinného domu, ktoré sa mali prerobiť na samostatný byt, neboli pred prerobením obývania schopné, pretože miestnosti boli len holé a krivé múry a krivé podlahy. Navrhovateľ v rade 1/ spolu s odporkyňou po roku 2000 obývali priestory v podkroví a platili zo svojich finančných prostriedkov rôzne úhrady za užívanie nového bytu a celého domu vo výške 3 nákladov na celý rodinný dom. Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu dohody o predmete a rozsahu užívania, ktorým boli všetky miestnosti v novovybudovanom byte v podkroví rodinného domu, ako aj užívanie schodišťa vedúceho z prízemie k bytu a tiež ku vchodu do domu, chodby na prízemí a tiež k užívaniu pozemku vedúceho ku vchodu do uvedeného rodinného domu. Tiež bola dohodnutá výška nájomného vo forme úhrady 3 skutočných nákladov za užívanie celého domu, čím boli podľa jej názoru splnené podmienky pre vznik nájomného vzťahu. Navrhovatelia teda majú možnosť zákonným spôsobom domáhať sa zrušenia tohto nájomného vzťahu formou výpovede, pričom by odporkyňa mala zároveň viac času na zabezpečenie si náhradného bytu a vznikol by aj väčší priestor pre možnosť dohody o riešení nárokov súvisiacich s výstavbou bytu v rodinnom dome navrhovateľov a súvisiacich vecí.

Navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. V konaní podľa ich názoru bolo jednoznačne preukázané, že žiadny nájomný vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľmi nikdy nevznikol, a teda ani neexistuje, a preto sa odporkyňa nemôže domáhať žiadnych práv vyplývajúcich z obsahu nájomného vzťahu. Nemôže byť na ťarchu navrhovateľov, že iná nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve odporkyne v S. je v horšom stave a viaže na nej vecné bremeno doživotného bývania v prospech jej matky a sestry. Skutočnosti ohľadom údajných investícií prezentovaných odporkyňou v písomnom vyjadrení z mája 2012 nemajú žiadnu relevanciu k tomuto sporu a už nemôžu zakladať vznik nájomného vzťahu konkludentnou formou. Podkrovie predmetného rodinného domu v žiadnom prípade nenapĺňa charakter bytu, vyžadované § 43d ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. a § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Zb., resp. inými právnymi predpismi. V prípade úspechu uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci vo výške 60,07 eur + 1 x režijný paušál 7,81 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odporkyne v priebehu odvolacieho konania neboli uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Odporkyňa okrem vlastného tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala, že by medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy, a tým i ku vzniku nájomného vzťahu, preto odvolací súd na túto námietku prihliadnuť nemohol. Skutočnosť, že spolu s navrhovateľom v rade 1/ uhradili 3 skutočných nákladov za užívanie nehnuteľnosti sama o sebe nepreukazuje vznik nájomného vzťahu, lebo je logické, že pokiaľ užívala nehnuteľnosť z titulu manželstva s navrhovateľom v rade 1/ spolu s ich maloletou dcérou, museli uhrádzať pomernú časť nákladov súvisiacich s užívaním nehnuteľnosti.

Ak v ďalšom poukazovala na vyriešenie majetkových vzťahov medzi účastníkmi a časový priestor na zabezpečenie náhradného bytu, na tieto skutočnosti odvolací súd prihliadnuť nemohol, lebo pre posúdenie nároku navrhovateľov v tomto konaní sú právne irelevantné.

Aj napriek tomu je ale potrebné zdôrazniť, že povinnosť odporkyne vypratať sporné nehnuteľnosti je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu, ktoré nie je časovo viazané.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľom, ktorí mali v odvolacom konaní úspech náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci + 1 x režijný paušál v celkovej výške 67,88 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.